

Tey mistu alt á Flateyri:

Fingu kekk beinleiðis frá skopuningum

Skopunningar sendu pening beinleiðis til prestin á Flateyri og hann hevur síðan givið systkinnum á myndini peningin, soleiðis at tey kunnu brúka hann sum teimum lystir

JUSTINUS EIDESGAARD

Systkinini á myndini, tann 26 ára gamli Anton Már Magnusson og tann 25 ára gamla Margret Þórey Magnúsdóttir, mistu bæði for-eldrini og eina systir undir herviliga skalvalopinum á Flateyri herfyri. Bara tey bæði bjargaðust úr húsnum. Heimið fór illa og tey kunu av sonnum sigast at hava mist alt.

Hetta helt í hvussu er presturin á Flateyri, Gunnar Björnsson, tá hann fekk ein kjekk frá skopuningum uppá 24.000 krónur, sum skopuningar hava savnað

saman.

7. desember fór presturin til systkinini við pengunum, sum tey kunnu nýta sum teimum lystir.

Skopuningar eru ikki heilt nøgdir við tann vanligu vegin, sum hjálpin úr Føroyum er farin.

Pengarnir enda í grunnum og verða nýttir til endamál, sum áttu at verið kommununar ella ríkisins uppgáva at tíkið sær av. Tá pengarnir enda í grunnum, so skal fundast um hv at teir skulu nýtast til og vit vilja ikki vera við til at rinda fólki fundarpening av peningi, sum er savnaður sum

Vinstru megin Anton Már Magnusson, í miðjuni Gunnar Björnsson og høgru megin Margret Þórey Magnúsdóttir

neyðhjálp. Hetta vita vit um frá Súðavík. Ti settu vit okkum beinleiðis í samband við prestin á Flateyri

og góvu honum peningin og bóðu hann finna onkr an sum tørvaði teir, sigur ein skopuningur, sum ikki vil

hava sitt navn í blaðið í samband við gávuna.

Skopuningar hava skipað fyrri bingo og eisini var ein

körstevna við fleiri meinigheitum hildin fyrri at savna pening.

Halda jól á Flemmish Cap

– Jólalugnin hjá okkum merkir bara enn meira longsul. Tað einasta vit merkja til jólaaftan er, at vit fáa dunnu til nátturða. Og eisini merkist jólaaftan á brúnni á tann hátt, at bíðiroðin til telefonina er stór, sigur Brandur Joensen, skipari á Sundaberg

JUSTINUS EIDESGAARD

Klokkan hálvum seks í kvöld sessast fyrr á vaktin av teimum 31 monnun um-borð á Sundaberg við borðið. Kokkurin hevur stákast allan dagin og høvuðsrætturin er dunna. Omaná fáa teir greyt. Meðan teir eta, spila lemmarnir trolíð á botni. Ein tíma seinni sessast seinna vaktin við borðið. Maturin er tann sami og lemmarnir spila framvegis. Nakað seinni verður farið at hála og arbeidd heldur fram sum vanligt. Tá hvør vaktin er liðug at eta verða jólapakkarnir pakkaðir upp. Hesar høvdu teir við heiman.

– Jólalugni hjá okkum? Hann merkir bara enn meira longsul og serliga tá

einki er at fáa. Fiskiskapurin er smáligur í lotuni. Umframt góða matin merkja vit á brúnni best jólaaftan, tí tá vilja menn sleppa at tosa heim. Her plagat at vera drúg bíðiroð við telefonina. Annars fiska vit sum vanligt og arbeiddi gongur sína vanligu gongd um-borð, sigur Brandur Joensen.

– Men nú stýttist túrurin og vit royna so ikki longur enn árið út. Eystanfyrri í Batentshavinum biða kvoturnar, sigur Brandur Joensen.

Tætt hjá Sundabergi roynir eisini Skalaberg. Teir hava 60 tons inni í part.

Eisini er linubáturin Borðoyarnes á leiðini. Teir vóru herfyri inni í New Foundlandi. Tá teir komu inn høvdu teir verið 106 dagar í sjónum.

– Vit er so nær við Borðoyarnes at vit tosa við teir á VHF av og á. Teir hava seinastu tíðina ligið millum 1-3 tons um dagin, sigur Brandur Joensen.

Hesa myndina tók Hilmar Jóhannesen av Skalaberg á Flemmish Cap, einaferð tá Olavur Halgi hevði eftirlit har vesturi